

Szerkesztői Iroda

és
Kiadóhivatal:
 Ifj. Czirner Józsefnél
 Magyar-utca 2. sz. a.,
 hova ugy a lapszelle-
 mi részét illető köz-
 lemények, mint az
 előfizetések és hirde-
 tések bérmentesen
 küldendők.

Kéziratok nem adat-
 nak vissza.

Megjelenik
 minden vasárnap.

KÖZÉRDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Előfizetési feltételek:

helyben házhoz hord-
 va vagy vidékre pos-
 tán küldve
 egész évre 4 frt,
 félévre . . . 2 frt,
 negyedévre 1 frt

Hirdetések díja:

□ centiméterenként
 3 kr. Kereskedők és
 gyárosok külön ár-
 kedvezményben rés-
 zesülnek. Bélyegdíj
 30 kr.

Nyitlár sora 20 kr.

A hatóságok mai szervezete.

Kiváló laptársaink nem egy alkalom-
 mal rohanják meg éles cikkekben ha-
 tóságaink szervezetét, kikelve egyes in-
 tézkedései és rendszere ellen.

Hiszen tény az, hogy a sajtónak hi-
 vatása a társadalom ferdeségeit osto-
 rozni, fellépni komolyan ott, ahol érde-
 kei veszélyeztetve vannak, és gunynyal
 ölni ki azokat a kinövéseket, amelyek
 egyesek negédességéből kifolyólag terem-
 nek meg. Ámde óriási hiba a társada-
 lom közérkölciségének, közjólétének, köz-
 biztonságának rovására csorbát ejteni a
 hatóságok tekintélyén, akárhány esetben
 ok nélkül, csak azért, mert kaczagó pub-
 likumra találunk.

Mert az is tény, hogy az államok
 életrevalóságának első, fő feltétele: ha-
 tósági intézményeinek egészséges volta;
 annak haladása ennek rendszerétől függ.
 Függ ama hatóság tökéletes szervezetétől,
 mely az állam, a társadalom mai
 fejlődése, a közbiztonság, az általános
 jólét, a jog fölött öröklik.

Magyarország hatósági szervezetéről
 ma elismeréssel szólhatunk. Ugy a csend-
 őri, mint a rendőri hatóságok ifju
 multjában már oly hatalmas érdemeket
 találunk az ország közbiztonságának
 helyreállítására terén, hogy arról csak
 elismeréssel szólhatunk.

Élő alakok, a negyvenes évek embe-
 rei szóljanak róla, milyen volt csak egy
 félszázaddal előbb is Magyarország köz-
 biztonsága. A Pintye Gregorok, Patkó
 Bandik és Sobri Jósák százai fenye-
 gették folyton a birtokos-osztályt s ké-
 nyelmes menhelyet adott nekik az er-
 dők rengetege, ahonnan a czimborás-
 kodó pandurok s egy pár ezred szerve-
 zetlen katonaság képtelen volt kiirtani
 őket. A rengetegek ma is megvannak,
 de betyárvilág nincs többé. Ez hatósá-
 gaink első nagy érdeme. Az érdemeket
 senki sem látja, de a hibákat mindenki
 keresi.

Vannak esetek, mikor politikai elégtel-
 lenségünk megnyilatkozásába beleját-
 szik a hatóság intézkedése, és a sajtó
 azzal véli a közérdeket szolgálni, hogy
 a hatósági szervezetet támadja meg;
 gunyoros hangulatot keltve, a közbizton-
 ságunkat őrző közegek tekintélyét csor-
 bitja, amelylyel az egészséges társada-
 lom kárára szolgál, a nélkül, hogy észre-

venné. Nem szabad összetéveszteni a
 politikát egy oly szervezettel szemben,
 amely nem áll pártok szolgálatában,
 de a becsületes emberek nyugalma, va-
 gyona, becsülete, egyéni sérthetetlen-
 sége fölött öröklik. Öröklik és óv még
 akkor is, ha egy-egy jogosnak látszó
 mozgalom ellenében védi egy ország
 nyugalma, polgárainak vagyonát, az
 „enyém“-et. Neki ez a kötelessége s
 hivatásának úgy felel csak meg a köz-
 biztonság védelmében, ha ismeri köteles-
 ségeit.

Minden jóra való állampolgár a köz-
 biztonság: a rovott emberek méltó bün-
 hődése érdekében segínyt fog nyújtani
 a hatóságoknak működésükben. Így ké-
 pesek csak szolgálni azt a fontos tár-
 sadalmi közérdeket, amelyre hivatva
 vannak. És pedig ugyancsak nagy hi-
 vatás háramlik rájuk. Az erkölestelen-
 ség, a bün egy szervezetlen, gyenge
 hatósági testülettel bíró államban mint
 a tűz terjed, fertőztet és képes megölni
 az államot. A hatalmas Róma, mely a
 világot uralta, így dőlt romba. A mi
 csendőri és rendőri szervezetünk mind-
 ez ideig igen derekasan megvédelmezték
 az államot az erkölcsi sülyedéssel szem-
 ben. Vannak számot tevő hibák, ezt elis-
 merjük, s akárhányszor nyilvánosságra
 hozzuk. Ámde ez nem a szervezet-
 ben, hanem az egyéneken van. És
 ezt nem szabad felednünk. Nem szabad
 osztályokat ostaroznunk, mikor egyes
 emberek a hibások. Hogy példákkal
 éljek, ott a székes-fővárosban a rendőri
 szervezet egy évtizeddel előbb meglehe-
 tős hanyatlott állapotban volt. A prosti-
 tuczió, a tolvajlás mérgesen harapódzott;
 voltak utak, ahol közveszélyes volt a
 járás. Ez a körülmény érezhetően hatott
 a vidékre is. Ma egy erélyes rendőrség
 áll a laza szervezetű mult helyén, amely
 szabályozta a prostitucziót, makacs állást
 foglalt a hazátlan szocziális agitációkkal
 szemben és erélyesen intézkedett, hogy
 eme örült tanok tovább ne terjedjenek.
 Állandóan ébren áll a polgárság köz-
 biztonságának védelmére. Eme rendkívül
 rohamos változás oka a rendőrség
 fejében rejlik. Egy hivatásának élő,
 erélyes ember: Sélley főkapitány áll
 a rendőrség élén, aki vas-szigorral kö-
 vetelte meg közegeitől rendeleteinek pon-
 tos teljesítését s ez a közbiztonság ren-
 des helyreállítását eredményezte, amely

tényért Sélley főkapitányt ő felsége is
 kitüntette.

Tehát nem a szervezetben, de az
 egyéneken van a hiba.

Ám támadják az egyéneket, de hagy-
 janak békét az összeségnek, mely az
 utóbbi évtizedekben viselte magát oly
 derakasan, hogy igazságos emberektől
 csak a feltétlen elismerést vívta ki ma-
 gának.

Gelsei Biró Zoltán.

E. K. E. kirándulás.

N-Enyed, 1895. július 17.

Motto: „Miért sikerül mindig az
 EKE kirándulás? Mert rön-
 nek muszáj lenni, így szól
 a reglama.“ (Borsai: „Szok-
 nyás hősök.“)

Igenis, kitünően sikerült az EKE alsó-
 felhémegyei osztálya által f. hó 12. és 13-án
 rendezett kirándulás; kitünően és nem „elé-
 g jó!“, mint a „Közérdek“ előző száma —
 nem lehetvén még biztos tudatában a vég-
 eredménynek — jelezte.

Pedig sok mindennel kellett megküzdnie
 az intézőségnek, míg ezen megnyugtató és
 a valónak megfelelő végeredményhez jutott!
 Közöny, kényelem-szeretet, visszariadás
 egy havasalji éjszakázástól, időjárás, mind,
 mind, erős szolidaritásban egyesültek, hogy
 az osztály kirándulásainak megállapított jó
 hírnevén csorbát üssenek!

Nem sikerült! A jó hírnév csorbátlanul
 ragyog, mint a toledói penge! A jelentkezett
 19 résztvevő (közöttük 5 nő, kiknek neve
 aranybetűkkel volna nyomandó*) megvetette
 a közönyt, sutba dobta a kényelem-szerete-
 tet, dacolt az időjárással, mely látván, hogy
 tőle nem ijednek meg, meghunyászkodott és
 mindkét napra ragyogó széppé változott, s
 bebizonyította, hogy egy ilyen nagyobb sza-
 básu kirándulásra szinte elegendő is ezen
 szám, mert a folytonos együttlét, egyetértés,
 fesztelen családiasság így könnyebben elér-
 hető és mindvégig fenttartható, különösen
 ha azt oly hamisítatlan jó kedv fűszerezi,
 mint ez alkalommal, mi oly jól beillett a ha-
 misítatlan, szent természet alkotta keretbe!

És kérdelem, melyik kirándulás ne sike-
 rülne, melynek vezetője a természetet imádó
 és minden kis részében ismerő Csató János
 alispán, osztályelnök, — gallérija dr.
 Varró László osztálytitkár, — hív támogatója
 és eleven lexikonja Gáspár János, —
 major domusa Csuka Domokos, — tréfa-
 csinálója Sükösd Gerő, — strategája Szóke
 Károly honvéd őrnagy, — erdőmestere és
 utmutatója Dezső Zsiga, — gyógyásza dr.
 Dobozi Vilmos, — viczmestere Fogarasy
 Béla, — kedves mormogó medvéje Imreh
 Károly, — leghaladatosabb és kitartóbb ne-
 vető publikuma dr. Ebergényi Sándor

* Megtörténhetett volna!

Főszerző.

főispáni titkár és Kovács János újdonsült számvevő, ki különben alaposan és nagy odaadással tanulmányozta a vármegyei csendéletet, — saját külön és kedélyes németje Trug Albán mérnök, — hirlaptudósítója Horváth Miklós, — női koszorúja pedig — és ezt kellett volna legelőbb említenem — Fogarasy Béláné, — Imreh Károlyné, — Trug Albánné, — Varró Róza és Gyarmathy Kamilla, — végül főkonyhamestere Sándor Berezi, — részleges vendéglátói Vukuj (a havasalji arany paraszt) intregaldi és Prézsa alsógaldi bírák?

Nos tisztelt honmaradottak, hogy tetszik a recepte? Ha hozzáveszik még a remek hegyi levegőt, a festői tájakat, sziklaszorosokat, pisztrángdus hegyi patakokat, égis nyuló sziklákat, melyek nem egyike kőszálas fészkeül szolgál, — az intregaldi sziklaszoros egyik északos lankásán szőnyegként elterülő, hazánk alsóbb régióiban oly ritka és gyönyörű havasi gyopár telepet, melyből a kirándulók marokkal szedték a csokrot, — az ételben, italban ugy szólván pazar ellátást (minek büne — ha az — Csuka major domust terheli), a kényelmes éjjeli elhelyezést (mit ha ki-ki kellő mérvben nem vett igénybe, arról sem Varró Laci, sem Horváth Miklós nem tehet): az intregaldi kirándulásnak oly receptjeit bírják, melylyel mindig batraú és a siker biztos reményében neki vázhatnak az EKE alsófehérmegyei osztálya által rendezett kirándulásoknak.

Ezen recepte különben korántsem mentesít holmi apróbb kalamitások ellen, melyek nélkül különben egy jóra való kirándulás el sem képzelhető.

Mert, édes istenem, ki fogja azt komolyan számba venni es kinek fogja kedvet szegni, hogy például a csendesen ballagó ökörszeker egy-egy nagyobb döczenésére némely közepmeretű zúkassa — mely után már-már nyújtotta kezét valamelyik 31-el dísekvő blattista — nyomtalanul eltűnt az ökörszeker alját dusan borító szalmatömegben: — vagy érdemes-e szóra, hogy Szóke Károly, Gaspár János, Horváth Miklós gyaloglásuk folyamán a patakot kerülgetve, olyan függőleges sziklaútra jutottak, hogy előbb nevezett ur megretirált, — utóbb nevezettek pedig térdén esuszva keveredtek ki a hínárnál is veszedelmesebb helyzetből: nem ösztönyszerű jóindulatot árult-e el Imreh Károlyné paripája, mikor, tekintettel az égető napsugarakra, délezzeg urnőjét arra kényszerítette, hogy némi fürdőt vegyen a hús-patakban és pedig tette ezt egész önfeláldozással, amennyiben előbb ő maga feküdt bele!

Az olyan apró-cseprő dolgok meg nem is mennek kalamitás számba, hogy a 3 óra felé nyugodni telt társaságot 5 órakor pléh-fedőkből rögtönzött dobok figyelmeztették a szép nap feljöttére, meg hogy Fogarasy Bélát mint az ürget öntötték ki puhának nem mondható fekhelyéről, — míg a másik sarkokban Kovács Jánossal igyekeztek megértetni, hogy már eleget aludott s mert ezen kijelentést nem akarta kellő gyorsasággal megérteni, agyából egyszerűen kiborított: az meg egészen természetes, hogy Horváth Miklós fantasztikus szalmakalapjában először borvizes bort vegyitettek, azután fidibusnak használtak, — Ebergényi Sándornak a kiránduláshoz tulságosan is díszes nyakkendőjét, míg azzal áltatta magát, hogy ő most alszik és pihen, esinösen kirojtozták.

Mondom, ezek olyan kedélyes évelődések, melyek fényesen dokumentálják a fesztelen

családiasságot, jó kedvet, mely a kirándulásán mindvégig uralkodott s melyek csak kívánatossa tehetik mindenki előtt, hogy adandó alkalommal el ne mulassza az EKE alsófehérmegyei osztálya által rendezendő kirándulásra részt venni! Ugy legyen! A viszontlátásra!

Az alsófehérmegyei orvosgyógyszerész-egylet

szokás szerint vidéken tartotta júliusi szakülését. E hó 8-án Tövisen, dr. Boér Jenő vendégszerető házában gyűltek össze Aeskulap tudományoszjas hívei és d. u. 3-6 óráig tudományos értekezlettel, 6-8 óráig kedélyes oszomnával telt el az összejövetel, melyen a szokottnál többen, 9-en gyűltek egybe.

Az értekezletet dr. Magyar K. elnök nyitotta meg, utalva azon mozgalomra, mely egy-letünk keblében megindult a maros-újvári sós gyógyfürdő kibővítése érdekében és sikert ígér. Ugyanő ismertette a múlt évi roncsoló-toroklob-, vörheny- és kanyaró-statisztikát, miből az tűnik ki, hogy 99 haláleset fordult elő roncsoló toroklabbal, ami 45%-a a kör-eseteknek. Dr. Boér Jenő a serum-oltásról tartott bevezető előadást, mire dr. Winkler Albert, dr. Nathan Bernát és dr. Bikkfalvi Károly adták elő a serum-oltással tett kísérleteik kedvező eredményeit.

Ezek szerint ahol védő-oltások történtek, ott nem lépett fel roncsoló toroklob eset, daczára annak, hogy az e betegségben szenvedő családtag többnyire elkülönítés nélkül együtt élt a véuoltottakkal: ellenben hol védő-oltások nem gyakoroltattak, ott 2-3 gyermek is megkapta a roncsoló toroklobot, habár az elkülönítés és fertőtlenítés lehetőleg alkalmaztatott. Azon körülmény, hogy a védő-oltás csak 12 napi immunitást hoz létre, sajnálandó ugyan, de ez idő éppen elég szokott lenni az erős fertőzési veszély elhárítására... szükség esetében pedig a védőoltás ismételtető.

A gyógy-oltással a kísérletezők azon esetekben, midőn az a betegség első és második napján alkalmaztatott, kivétel nélkül sikert értek el: legszebb az eredmény Nagy-Enyeden, hol minden súlyos esetben korán alkalmaztatott a folyó évben a serum gyógymód és halálozás nem is történt.

A kísérletezők megegyeznek abban, hogy oly súlyos esetek képesek gyorsan gyógyulni, melyek azelőtt más gyógymóddal feltétlenül halált hozóknak tapasztaltattak.

Társ-egyletek átiratai kapcsán elhatározottat: feliratok küldése a belügyminisztériumhoz a tisztí orvosi vizsgák és az időszaki járvány-jelentések tárgyában.

Dr. Bikkfalvi Károly házigazda meghívása folytán elhatározottat, hogy folyó hó végén Maros-Ujvárt meg egy szak-ülés tartassék, melynek főtárgya a fürdő érdekében szerkesztendő memorandum megállapítása lenne: a gyűlés napjáról a tagok külön meghívóval fognak értesítettini.

Ozsonna fölött dr. Magyar, dr. Boér és családja, dr. Winkler, dr. Bikkfalvi, dr. Farnos és a megye gyógyszerészei lettek éltve.

Aeskulap.

Megye az enyedi önk. tűzoltóegyesület a kolozsvári kongresszusra?

Becses lapja utolsó számában megjelent a vegyes hírek rovatában egy közlemény, mely azzal végződik: „Hiszszük, hogy enyedi tűzoltóink, kik tettekben mindig elől jární

szertnek, ezen nevezetes ünnepélyen részt vesznek.”

Erre legyen szabad egy pár megjegyzést tennem. Amint én ösmerem az egyesület anyagi viszonyait, kizártnak tekintem még a feltevését is annak, mintha a tűzoltó-egyesület, az egyesület költségére, felmehetne a kolozsvári versenyre. Nem is olyan kis költség az, mint az az első pillanatra látszik: mert ha képviselheti magát az egyesület a kongresszuson, akkor feltétlenül — mint az ország egyik legrégebb tűzoltó-testülete — részt is kell vegyen a versenyben, meg kell tehát oly számban jelennie, hogy önálló működésre képes legyen és ehhez, nézetem szerint, legkevesebb két, szabatosan kiképzett raj — mintegy 20-22 tűzoltó — szükséges. Méltóztassék most felszámítani ezen 20-22 tűzoltónak uti költségét, 3 napi tartózkodásuk ételmi szükségletét, és oly összeget fog találni, mely a 300 forintot meghaladja, mert ezen tűzoltóktól, kik elég áldozatot hoznak már azáltal is, hogy keresetüket 3 napig abban hagyják, — hisz többnyire kezük munkája után élő iparosok, — ellátás tekintetében megvonni nem lehet semmit sem, áldozatukért legalább jó ellátás által kell hogy kárpótoltassanak.

Honnan vegye az egyesület ezt a 300 forintot?

Igaz, és hála ezért a város hatósága és áldozatkész lakosságának, hogy van az egyesületnek valami kis pénze, de ugy tekintem én ezt a többnyire adakozásból gyűlt pénzt, — s azt hiszem, e tekintetben a parancsnokság is egyetért velem — hogy ennek a felszerelés tökéletesítése a rendeltetése, mert első és fődolog mégis csak a tökéletes felszerelés: kritikus körülmények között sikeres munkát csak jól felszerelt csapatból lehet várni. Különben, mint hallom, már gondoskodva is van ezen pénznek ily értelemben való felhasználásáról, amennyiben a parancsnokság már rendelt, avagy rendelni szándékozik egy új, igen szükséges, könnyebb szerkezetű szivattyút.

A városi hatósághoz megsegélyért fordulni ezen a czímen, lehetetlenségnek tartom, még pedig azon oknál fogva, mivel az egyesület — és különösen a jelen évben — ezen hatóság segélyét már annyiszor és annyira igénybe vette, hogy az újoni kérvényezést könnyen a szerénytelenség vádjá érhetné.

Ambár hogy megmérhetetlen haszonnak tartom az egyesületre nézve az ily versenyen való részvételt, ez idő szerint, ugy látszik, mégis csak le kell erről mondanunk, ha csak valami nagylelkű adakozó, vagy adakozók a költségek fedezésére nem vállalkoznak.

Legyen ez azonban akárhogy is, egyet fel kell tételeznünk, t. i. azt, hogy — ha az egyesület maga nem is vehet részt a versenyen — azok közül, kik az egyesület vezetésére vállalkoztak, bizonyosan többen részt veendének a versenyen, annyival inkább, mert ritkán kínálkozik jobb alkalom a tanulásra és arra, hogy az ott tapasztaltakkal az egyesületnek, de főképpen a városnak javára lehessenek.

Ö. T.

Fővárosi levél.

Budapest, 1895 július 18.

Duna vize folyik csendesen...
Csodálatos, hogy ez a mi szelid szőke folyónk megvénült a nélkül, hogy ábrándos poéta-lelkek megénekelték volna. A Tisza,

Maros, Rima, Balaton mind meg van örököltve egy-egy fülbemászó népdalban, csak éppen a híres Dunának nem akadt alkalmi poétája.

Igaz, hogy nem hirdettek erre soha pályázatot, de hát a Balaton partján zokogó kis lány dala sem készült pályázatra, hanem szívből keletkezett.

Mi hát az oka? Nem más, mint hogy a Duna poézisét elfojtotta a „gescheft“.

A Duna partján nem furulyáznak szerelmes bojtár-legények, nem melázgatnak ábrándos leánykák. Itt zsiros tót atyafiak hemzsegek s cipelik a nehéz zsákokat, ládákat a kikötött teher-hajókból. Elhez járul még, hogy egész nap a hatalmas gőzhajók kerekei korbácsolják fel a költői hajlamokra aspiráló szöke folyót.

Ezért vénült meg a Duna poézis nélkül. Poézist a székesfővárosban keveset talál. Nincsenek itt regényes helyek, kivéve a néhány promenádot, hol a fiatal pesztonkák szövik a jövő regényeit.

Mi itt rekedt szegény budapestiek megszoktuk már a nyári poros, füledt levegőt. Nekünk elég regényes hely az is, ha letelepedhetünk az utczára kirakott vendéglői leanderek alá.

Csak egy kies, regényes helyünk van, ahol üdülést nyerhetünk, de ez is a Duna közepén fekszik. A Margitsziget.

Előkelő, gyönyörű paradicsom ez, melynek lombos platánjai alatt a budapesti szép leánykák sétálhatnak nap nap után.

Azért jó lenne minden fiatal embernek emlékezetébe vésní:

„Vigyázz pajtás, jól vigyázz a szivedre,
Ne menj a Boszorkányszigetre.“

Hát tény, hogy itt nagyon is veszedelmes fiatal boszorkányok tartózkodnak. A gyantlan fiatal ember annyira elmerül igéző, elbűvölő pillantásaikba, mignem egyszerre csak azon veszi észre magát, hogy meg van kötözve „Hymen“ rózsaláncaival.

Regényes kiránduló-hely a budai oldalon fekvő Svábhegy is. Nem tartózkodnak itt svábok, mégis a svábokról van elkeresztelve ez az előkelő nyaraló-telep. Miért? „Frage die Sterne...“

Némely hazafi erősen bizik abban, hogy az ezeréves Magyarország jubileumára elkeresztelik e bűbajos hegyet — Árpádhegynek.

Adja Isten, hogy úgy legyen! Legalább elpusztul a sváb — „Tirgram“ nélkül is.

Hiába, nincs szebb a hazafiságnál! A hazafiság különösen most kapott nagyon lábra a millenniumi napok előtt. Igaz, hogy néhány idetévedt izága szocialista vezér megméltelyezte néhány magyar munkásnak hazafias érzelmeit, de azért a többség erélyes állást foglal a jövő évre tervbe vett millenniumi sztrájk ellen.

Különben hiszen ez a „sztrájk“ nem is olyan veszedelmes dolog. Bizonyosága ennek, hogy most a boltos-inasok is gyűléseznek, szervezkednek.

Országos sztrájkra készülnek ezek az ökölnyi kölykök, akiket a szélhámós szocialista vezérek buzdítanak a sztrájkra.

No, ha ez a sztrájk kiüt, akkor a sztrájkoló ősi fészkebe: a Szunyogszigetre ez egyszer csakugyan szunyogok vonulnak be.

A székesfővárosban most az új honpolgár, „Goldstein Számi“ lett népszerű. Egyenest „Minkácsról“ jött Budapestre s egyelőre telt házakat csinál Feld Zsigmond jeles színigazgatónak.

Ez a Goldstein Számi csak színpadi alak, de azért nem lehetetlen, hogy a „Goldstein Számi“ köti meg Magyarországon az első polgári házasságot.

Reim Lajos.

Levelezés. Egy új ipariskoláról.

Zalathna, jul. 19.

A zalathnai állami kőfaragó és kőcsiszoló ipari szakiskola tegnap tartotta meg évről vizsgáját. Az iskola még teljesen új, csak a múlt évben állította föl Lukács Béla kereskedelmi miniszter, de azért a most az első évi tanfolyamot végzett növendékek rendkívül szép eredményt mutattak fel, úgy értelmi képzettség, mint a gyakorlati kiképzés tekintetében. Az iskola igazgatósága a növendékek év folytán készített munkáiból a vizsgával kapcsolatosan megtekintésre méltó kiállítást rendezett, melyet a vizsga ideje alatt, sőt mivel azután is pár napig nyitva marad, állandóan szép számú közönség látogat. Agyagmintázatok, gipszöntvények, szabadkézi és mértani rajzok, többféle kőfaragászati oszlop és díszítmény darabok, egy teljes siremlékkő — minden a növendékek munkája — van kiállítva. Érdekes a kőcsiszoló szakosztály kiállítása is, hol az achat, hegyi kristály, labradorit, tigris-szem sat., szebbnél szebb kövekből készült gyűrűfélék, melltűk, vendéggombok, levélnyomók stb. díszmű-tárgyak vannak kiállítva. Ez utóbbi hazánkban még egészen új iparág lévén, az itt készült újdonságoknak, hazánkban az az e nemű ipar első termékeinek, sok nézője, bámulója van. A vizsga után a kiállítást Lukács László pénzügyminiszter is megtekintette családjával együtt, elismerő szavakban adva kifejezést a rövid egy év alatt a kezdet soknemű nehézségeinek dacára elért és felmutatott szép eredmény fölött. Milyen lesz majd, ha a teljes négy évi tanfolyam majd munkálkodásban leend!

Ennek kapcsán érdekesnek tartjuk fölemlíteni, hogy ez iskola, mely 4 éves tanfolyamból áll, még mindig veszen föl tanulókat a jövő tanévre. A felvétel 6 polgári iskolai vagy 2 gimnázialis osztály végzéséhez van kötve. Tandíj-fizetés az intézetben nincsen, sőt a jobb és képzetlenebb vidéki tanulók már az első évben ösztöndíjat nyernek s annak fejében teljes ellátást, lakást, ételmezést kapnak az intézet által. Folyamódványok az intézet igazgatóságához (ipariskola, Zalathna; Alsó-fehérvármegye) küldendők be, ki bármely tudakozódásra szíves készséggel felel s ingyen küldi meg az iskola prospektusát.

Melegen ajánljuk ez új iskolát a nagy közönség, de kivált azon szülők figyelmébe, kik gyermekeiknek jól jövedelmező gyakorlati életpályát akarnak biztosítani.

A most első osztályt végzett növendékek jobbadán intelligens szülők, papok, tanítók, birtokosok gyermekei; kik jobbnak találták a tulzsufolt elméleti életpályák helyett e gyakorlati életpályát választani övéiknek.

A felvételi kérvények, keresztlevéllel, a végzett tanulmányokról szóló iskolai bizonyítvánnyal s a növendékek testi épségét s fejlettségét igazoló orvosi bizonyítvánnyal, augusztus 15-ig nyújtandók be.

n.

Nagytitiszteletű Mózes Mihály urnak
Abrudbányán.

A „Közérdek“ tisztelt szerkesztőségének engedélyét kikérve, tiszteletességednek e lapban hozzám intézett levelére válaszolok

már csak azért is, mert a tisztesség szabályai megkívánják, hogy valameddig valamely levél választ igényel, azt meg kell adni.

Rövid leszek, mert alig hiszem, hogy egy finoman gondolkozó közönségnek kellemes olvasmánya lenne a hirlapi veszekedés, de már annyit mégis meg kell tennem magamért, hogy a közönséget a veszekedés okai felől informáljam, amely információ ekképpen látható:

Abrudbányai Mózes Mihály unitárius lelkész ur beküldött hozzám, mint az „Abrudbánya-Verespatak“ nevű lap szerkesztőjéhez, egy levelet, mely az abrudbányai kaszinó ügyeit, különösen annak igazgatójával és választmányával szemben, nekem nem tetsző módon tárgyalta. Lapunk programjában állt, hogy szigorúan fogunk kerülni minden személyeskedéseket és a domus irae — domus invidiae-nek helyet nem engedünk. Mind e mellett szándékunk lett volna a tiszteletes ur cikket közölni, ha azt egyes kitételek módosításával tette volna lehetővé.

A levél már ki volt szedve, de természetesen nem azon okból, hogy kiadásával nyakra-főre kötelességünk lett volna sietni csak azért, mert nagytitiszteletű Mózes Mihály ur írta; hanem azért, hogy, mint mondók, szándékunk volt kiadni. Mi a sajtó-szabadságot vidéken sok okból kénytelenek vagyunk bizonyos mértékben, s éppen a jó egyetértés érdekében, a cenzurának feláldozni, ami Abrudbányán még akarunk nélkül is megtartatik. Mikor évek előtt az „Abrudbánya és Vidéke“ lapot szerkesztettem, a polgármester ur elment a nyomdába és a kéziratokat megvizsgálta s ami neki nem tetszett, a nyomdásznak meghagyta, hogy kimaradjon. Persze ezért aztán az érdekelt felek engemet támadtak meg. Ha a nyomdászt, a lap csonkított tartalommal megjelenése miatt, kérdőre vontam: azzal védekezett, hogy a polgármester urral nem húzhat ujjat.

Most is, nehogy a polgármester ur kedve ellen tegyünk, megbeszéltük vele a cikket, s ő arra kért, hogy ne adjuk a cikket, míg ő Mózes Mihály urral ez ügyben nem szól, s biztosít, hogy ha szólan fog, Mózes ur okvetlen eláll a cikk közlésének kívánságától.

Ezt az ajánlatot teljesen elfogadhatónak találván, vártuk a polgármester ur megbeszélésének eredményét s e helyett kaptunk Mózes urtól egy szokott modorában írott goromba levelet.

Ezen levélre felelünk kellett s hogy feleletünknek a közönség előtt értelme legyen, nyomdába adtuk a kaszinó-cikket. Mózes urat azonban eleve értesítettük, hogy legyen módjában reparálni a dolgot, mielőtt nyilvánosságra jön.

Nem tagadjuk el, hogy Mózes ur sietett egy elég szelid hangon tartott engesztelő levélben kérni, hogy az egész ügy mindenestül maradjon ki. Részünkről örömmel engedtünk Mózes ur akaratának s a nyomdában rendelkezünk is arra nézve, hogy az összes kérdéses közlemények kimaradjanak. A kiadó azonban, kinek amugy is, mondhatni, semmit sem jövedelmez a lap, nem volt hajlandó új cikkeket szedni, mert ezzel nem csak elkesélt volna a lap, — ami még hagyján — de a szedő 4 frt kártérítést követelt. E 4 frt beszédésére Mózes urhoz lett utasítva, mert azt már csak nem kívánhatta Mózes ur, hogy a szerkesztő fizesse meg ezt is. Mózes ur azonban erről tudni sem akartván, a közlemény szindarab formában megjelent. A polgármester urnak tudomására

jutott, hogy a kaszinó-cikk megjelenik s a megjelenés estején a legdurvább és fenyegető módon megtámadta a szerkesztőt egy nyilvános kerthelyiségben; szaladgált rendőri szolgák után, s a szerkesztőt előbb elfogatással fenyegette, mely fenyegetés bevégeztével talán egy kissé érettebb — de ez is éretlen volt — megfontolás nyomán a tanács-jegyzőt és egy hajdut onnan a kertből a nyomdába küldött, a lapot lefoglaltatta és a szedéseket széthányatta. Hát arról már nem tehetünk, ha Abrudbányán a polgármester urnak akkora a hatalma, hogy tetszése szerint: kényur, rendőr, csendőr, szóval omnipotens *Zeus ex machina*. És akiket illetne, meg nem kérdik tőle, hogy „Quousque tandem abutere patientia nostra?”

Tiszteletes ur megenged, de nem mondja a valót, midőn azt állítja, hogy hozzám intézett levelét nem közöltem. Nekem ilyen hozzám intézett levelről nincs tudomásom; tehát kár mesét gyártani. Igen, a tiszteletes ur küldött levelet a kiadó urhoz s a levél mellett egy e lapokban közölt nekem szóló responsumot. De hát jól tudhatja a tiszteletes ur, vagy legalább a hírlapirodalomban lehetne arról tudomása, hogy a lap szellemi részének szerkesztéséhez a kiadónak semmi köze; olyan nyomorult szerkesztőt pedig alig fog találni, aki őt megtámadó s a kiadóhoz intézett cikkeket — akármilyen nobilis cogitationis legyen — közölne. Mert hiszen csak nem tagadhatja a lelkész ur, hogy a kiadóhoz a következőleg fogalmazott levélben küldötte be a hozzám szóló eszme-futtatását: „Tekintetes Kiadó ur! Szíveskedjék az „Abrudbánya-Verespatak“ legközelebb megjelenő számába, mellékelte levelemet közölni.“ Ehhez, azt hiszem, nem kell kommentár. No hát ezért aztán csakugyan szégyelheti magát! Quia menti... potest esse oportunum, sed indecorum est! Ahelyett pedig, hogy az ó-kor nagy embereit sirjaikban akarja megforgatni, ajánlatosabb lenne, ha könyveiket forgatná!

K. Rác Károly.

Abrudbánya, július 18.

A „Közérdek“ 28-ik számában általunk közzétett panaszra az „Abrudbánya-Verespatak“ című helyi lapban „Sincerus“ aláírással válasz jelent meg, melyben Sincerus egy kicsit lehetetlenkedik, egy kicsit vemheskedik, s vádol minket azzal, hogy miért nem kérdeztük meg nyilvánosan, hogy a tanításhoz szükséges segédeszközök miért nem voltak készletben; hogy a tanfelügyelő ur miért nem volt itten egész évben s hogy miért nem volt fa, s még több egyebet. Kedves Igazgató ur, azaz hogy Sincerus ur! engedjen meg, de az nem tartozik mireánk, de viszont kérdezhajjuk: miért nem járt közben hivatalos állásában felsőbbjeinél, hogy azon hiányok pótolassanak? mert mi úgy tudjuk, hogy a gondnoksági elnök ur mindent megtett a hiányok pótlásáért, de különben is az önmek lett volna kötelessége s nem minékünk. De hát a záró vizsgán kedves papája által elkövetett szép, jellemes és nagyon is lelkesítő tetteket? Hiszen mi lélekemelőnek mondtuk a vizsgákon tapasztalt előmenetelt; mi nem támadtuk meg a tantestületet, mert talán nem tett volna eleget kötelességének, hanem éppen meg voltunk vele elégedve; de nem lehattunk megelégedve azon czudar eljárással, melyet egy mindenki által tiszteletben tartott uri nővel

szemben önmek elkövettek, és ha ön, kedves Sincerus uram, ezt felfogni nem volt és nem képes, akkor ne méltóztatott volna azon szép czimet aibiggyeszteni levelében, hogy „Sincerus“, hanem írta volna, hogy írta „Aselus“, diktálta az atyuskája; mert ön a válasz megírására képtelen! Szép dolog egyébként az, hogy beismeri, miszerint skandalum történt a záró vizsgán, de aztán ismét elrontja őszinteségét s vádol minket, hogy a záró vizsgán a felnöttek összekaptak, az ártatlan szegény gyermekeknek álltunk boszut, és kérdi, hol itt az ész? (bizony önmek nincsen) és megbotráncokzik, hogy a szép ének és szavaltat után egyesek hangosan gondolkoztak a záróünnepélyhez nem illő módon. Hát, kedves ur, önmek már záróünnep előtti napon beszélték, hogy mit fognak tenni, és ha ön ezt tudta s mégsem volt képes kedves papácskáját reábirni, hogy skandalumot ne csináljon: lássa; a megbotráncokzottnak nem volt boros pohár a kezében, hogy a skandalum-csinálónak az arczába öntsék, sem joguk, hogy kigolyózzák a záróünnepélyről, mint a kaszinóból, de meg a záróünnepre senki sem megy kutyakorbácsal, hogy úgy vegyen elégtételt egy megbotráncokzottnak és kvalifikálhatatlan eljárásért és így nem tehetett egyebet a valóban megdöbbenet közönség, mint hogy hangosan gondolkozzék és kifejezze, hogy „ki vele“, „gyalázat“, „czudarság“, „aljasság“! És már most mi kérdezzük, kedves „Sincerus“ ur, nem volt-e igazuk a hangosan gondolkozóknak? Ne firtassa ön azt, hogy ki, vagy kik írták a panaszos cikket, nyelvészeti tudományát pedig tartsa fenn az iskolás gyermekek részére, és tanulja meg, hogy előjáróját, a kir. tanfelügyelőt bántani csunya dolog, — de legyen meggyőződve arról, hogy ha a megsértett uri nő — kinek ön és a klikk, melyhez ön is tartozik, még a saruját sem méltók megoldani — elégtételt és pedig kellő elégtételt nem kap: az ön által nevelésnek tartott némely szülők biztosan nem fogják gyermekeiket olyan iskolába adni, melynek gondnoksági tagjai között az ön által is elismert skandalum-csináló tag is benne van!

Továbbá pedig kérjük, kedves, ismerje be, hogy az a minden szégyent elbíró és semmiféle meggyalázzással meg nem javítható tagja a gondnokságnak nem való olyan testületbe, mely a jövő nemzedékben a kultura fundamentumát van hivatva megvetni! Ki kell azt onnan dobni addig, amíg meg nem mételjezi még jobban azon csarnokot, mely szemünk fénye kell, hogy legyen, úgy, miként megmételjezte Abrudbánya egész társadalmát. Végre pedig, fiatal barátja az erénynek, ha még válaszolni akar levelünkre, legyen szíves és ne a tata tollaival ékesítse magát, mert hiszen arra ráismer mindenki, hanem szárnyacsájából, ha bajosan is, de huzzon ki egy tollacsát és azzal ékesítse magát; az önmek nagy hasznára lesz, mert a tátaeska tollai annyira meg vannak csunyítva holmi egytől-mástól, — hiszen tán tudja? — hogy arra már mindenki ráismer, mint ha csak a fogait mutatná; és tanulja meg, hogy azon állásban, melyet érdeme után, vagy érdemtelenül nyert el, meg kell tanulnia a maga lábán járni s nem másén, mert látja, a más lába csára járhat és önt viszi bele abban az izébe, amely kellemetlenség és megtorlást von maga után.

Többen.

Vegyes hírek.

— **N.-Kükölli vármegye főispánjává** ő Felsege Sándor László es. és kir. kamarást, Maros-Torda vármegye alispánját nevezte ki Apor Gábor helyébe, ki miniszteri tanácsos lett az ő Felsege oldala melletti miniszteriumban.

— **Nagy Károly** ev. ref. lelkész a kolozsvári theológiához tanárnak hivatván meg, lemondott papi állomásáról. Kiváló szónoki képességét tekintve, kétségtelenül veszteség eltávozás; de ha már hosszas tépelődés után reá szánta magát, hamarabb kellett volna tennie, hogy az egyházközség mielőbb betölthette volna helyét arra méltó, hivatott férfival, ki szívvel-lelékkel, állandóan ragaszkodik helyéhez.

— **Czim-adományozás.** Jovian Jenő n.-szebeni törvényszéki bírónak a király az ítélő-táblai bírói czimet és jelleget adományozta. Gratulálunk.

— **Választás.** Drombroszki Albert kir. adótisztet a folyó hó 13-án tartott városi képviselőtestületi közgyűlés pénztárnokká választotta. Új állomásához sok szerencsét kívánunk.

— **Áthelyezés.** Sárkány Dániel ev. ref. lelkész a pénzügyminiszter a helybeli kir. adóhivatalhoz adótisztté nevezte ki. Reméljük, hogy városunkban jól fogja magát találni.

— **Helyettesítés.** A városi tanácsnál Tarsoy Árpád t. pénztárnok szabadságolása által a pénztárnoki teendők ideiglenes vezetésével Bőjtke Zsigmond levéltárnok, a levéltárnoki teendők vezetésével Székelyhidyi Ödön közigazgatási gyakornok bizott meg.

— **„Biblia-Ismertetés“** című alatt dr. Bartók György szászvárosi ref. pap és vallásnár tollából ifj. Czirner József kiadásában Nagy-Enyeden egy 7 ivre terjedő hézagpótló mű jelent meg. A mű a gimnáziumok I—II. oszt. tanulóinak van szánva. Célja: a tanulóknak a biblia értelmes olvasásában kalauz gyanánt szolgálni és kedélyvilágukat fogékonytá tenni a Krisztus evangéliumának befogadására. Ára 1 korona 50 fillér.

— **Hymen.** Ács Endre m. kir. honvéd főhadnagy f. hó 16-án tartotta esküvőjét Szabó Lajos alsó-járai tekintélyes birtokos kedves és művelt leányával. Sok szerencsét kívánunk az új frigylez.

— **Figyelmeztetés.** Városi adóhivatalunknál az 1895. évre kivetett és felülvizsgált általános jövedelmi pótdadó és hadmenetességi díj kivetési lajstromok folyó hó 21—26-ig 8 napi közzemlére kitétetnek, mely idő alatt adózó közönségünk a kivetés helyes voltáról meggyőződést szerezhet és felebezéssel élhet, mivel a később beadott felebezések figyelembe vétetni nem fognak.

— **A maros-ujvári sósfürdőn** fölötte megsaporodott a fürdővendégek száma. Még egy évben sem volt annyi vendég, mint az idén. Különösen sokan vannak Déváról és Maros-Vásárhelyről. Julius hó 15-ig 271-re emelkedett az állandó vendégek száma, a futóvendégek pedig egymást érik. A fürdőigazgatósághoz naponta érkeznek újabb jelentkezések és tudakozódások különösen az alföldről: Csongrád, Csanád és Békés megyékből, sőt Budapestről is. Ez az élénk érdeklődés feltűnő módon bizonyítja a maros-ujvári sósfürdő kiténő gyógyhatását és kívánatossá teszi megyénk e czélszerűen berendezett sósfürdőjének mielőbbi kibővítését; addig is pedig felhívjuk a fürdő igazgatóságát, hogy a légvonat ellen a nagyon kevésbe kerülő igazításokat mielőbb eszközöl-

tetni sziveskedjék. Így pl. jó lenne a meleg fürdőbe vezető kis folyosón még egy ajtót alkalmazni, mert így a jövő-menők által kinyitott egyetlen ajtón közvetlenül a meleg vízben fürdőkre nem jöhet légvonat; lehetne az ajtót hátrább tenni s a mostani helyre szőnyeg-ajtót alkalmazni. Szükséges volna a kabinokat mind záros ajtóval látni el, mivel a meglevő nem elegendő s a könnyű kis ajtófüggöny ezélszerűtlen. Egy kis gondosság ily aprólékosnak látszó dolgokban meghozná az elismerést. A fürdő környékének díszítését leginkább gr. Teleky Ádámól lehetne várni, kinek birtoka közvetlen a fürdőhöz vezető utig terjed. Ugy hisszük, hogy a szép és hasznos iránt egyiránt fogékony ifjú főur figyelmét az erre illetékesek ha felhívják, szívesen hozzá fog járulni a fürdő emeléséhez.

— **A járdakövezés** jól halad. Már a Várszeg-utca háziurait teszi büszkévé. A szegény Szt.-Király utcaiak, ahol a legtöbb kocsis jár a vasúthoz, esdekelve kérik legalább a nagyszerű kátyuk kijavítását. Kérjük a tanácsot, sziveskedjék nehányszor arra kocsikázni.

— **Betörés.** A betörések városunkban majdnem napirenden vannak. F. hó 12-én reggelre virradólag Bisztricsány Lajos vasraktárába törtek be s körülbelül 40 frt értékű holmit loptak el. Mint halljuk, a rendőrség a tetteseket kézre kerítette. (?) Jó lesz, ha a lakosság is utána néz a merész ficzkóknak és nyomra vezeti a rendőrséget.

— **Tűzoltóink nagygyakorlata.** Önkéntes tűzoltóink folyó hó 12-én délután tartották rendes nyári nagygyakorlatukat Lázár István főparancsnok jelenlétében, Dancs Mózes alparancsnok, Papp János és dr. Gyarmathy Jenő parancsnokok vezénylete alatt, mely alkalommal egyetünk mindhárom szivattyuja kipróbáltatott és az ujonan érkezett toló-létrá is megmászott. Gyakorlatunk d. u. 6 órakor érvény véget, fáradságunk elismerését Scheidel helybeli birtokos által ajándékozott borban nyertük, mely az alparancsnokunk által bérbe birt kollegiumi kertben várta a kifáradt és szomjas tűzoltókat, akik csináltunk is magnum áldomást, úgy, hogy csak a késő estéli órákban oszoltunk el virágos jó kedvünkben. A kedélyességet tősztok fűszerezték, s így pohárköszöntőket mondottak: Lázár István főparancsnok, Jakab Károly és Pap János osztályparancsnokok, Székelyhidy Ödön e. titkár s még sokan, éltetve egymást és a legénység összeségét. Főparancsnokunk pohárköszöntőjét Jakab Károly oszt.-parancsnok kívánságára memoriámból ide iktatom, hogy azok, kik nem voltak jelen, képzeljék magukat tűzoltóknak és tudják meg, hogyan szoktunk mi mulatni: „Kedves bajtársak! Nem akarok e helyen fegyelemről beszélni, mivel a fegyelemnek ily kedélyes összejövetelnél nincs helye; nem is akció-képességünkről beszélek, mert erről mai délután meggyőződtem, hanem házi-gazdáinkról akarok beszélni, igen, házi-gazdáinkról, kikkel az Isten megáldott; így mindjárt városunkról, a melynek kebelében él és akciónál egyesületünk, s melynek tanácsa és képviselőtestülete mindig szívesen áldozott egyesületünkért; a másik, jelenben itt ülő házigazdánk, Dancs Mózes, kinek jóvoltából élvezzük a szabadban eltöltött estét. De ezeket hagyjuk. Rátérek a valódi házigazdáinkra, Scheidel József helybeli birtokos, egyetünk tiszteltbeli tagjára, kit — sajnos — nem üdvözölhetek szerény körünkben. Neki köszönhetjük jelen kedélyes estély eltöltését,

mert ő ajándékozta egyetünknek a bort; ezért őt — de nem csak ezért, hanem azért, hogy egyetünknek mindig pártolta és pártlandja — az ur Isten sokáig éltesse. Éljen!...“

Titkár.

— **A maros-ujvári olvasókör** kölesönkönyvtára javára f. hó 21-én, vasárnap, a „Liget“ helyiségeiben a szép számban ott időző fürdővendégek mulattatására népnepélyt és zártkörű táncvigalmat rendez. A népnepély, mely verseny-kuglizás, versenyfutás és több látványossággal van összekötve, kezdődik d. u. 2 órakor; a zártkörű táncvigalom, melyre a meghívók már szétküldettek, este 8 órakor. Belépti díj a népnepélyre 10 kr, a táncvigalomra 50 kr. Kedvezőtlen idő esetén a mulatságot a következő vasárnapra halasztják.

— **A kiállítás újabb építkezései.** Az ezredéves országos kiállítás serényen folyó munkálatai újabban megszorodtak a „Minta-tornacsarnok“, a „Posta-, távirat- és távbeszélő-pavillon“, a „Hadi tengerészeti csarnok“, a „Házi ipar“, valamint a járművek kiállítási pavillonja építkezéseivel. A kiállítás jelenlegi képéről a „Vidéki Tudósító“ könyvomatunk legközelebb részletesen meg fog emlékezni.

— **A gyilkos Maros.** Örményesi Fúferzán Tódor Vaszilie fia folyó hó 12-én fürdőközben a habok alá merült s nyomtalanul eltűnt. Holttestét csak folyó hó 18-án találták meg Csombord előtt.

— **Figyelmeztetés.** Székelyhidy János helybeli ur és női divatáru-kereskedő mai hirdetését a n. é. közönség figyelmébe ajánljuk.

— **Az óvóképező tanárok képzése.** Az óvóképezői tanárok és tanítónők képzésére Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter legközelebb tanfolyamot nyit. A tanfolyam egy évfolyamu lesz s már a következő tanévben meg is nyílik.

— **Tenyészállatok kisérői ingyen utazhatnak.** Az állatkiállítás és tenyész-állat-vásárok emelése s a megfelelő tenyészanyag beszerzésének megkönnyítése céljából a földmívelési és kereskedelmi miniszterek elhatározták, hogy a köztenyésztes emelése érdekében rendezendő kiállításokra, vagy tenyészállat-vásárookra szállítandó, külföldről importálandó tenyészállatok kísérői részére III-ik osztályu vasuti jegyet teljesen ingyen adományoznak.

— **Bécsi tanítók Budapesten.** A bécsi tanítóknak augusztusban hozzánk rándulása foglalkoztatja most a fővárosi tanítókat. Nincs most olyan ember, aki ne törné rajta a fejét, hogyan kellene örökre megemlegettetni a „sógor“ kollegákkal a magyarok istenét. A készülétekből ítélve, a fővárosi tanítótság ki fog tenni magáért. Kívánatos volna, hogy más egyesületek is csatlakoznának a vendéglátáshoz.

— **Felvétel a dévai áll. tanítóképző-intézetbe.** A dévai áll. tanítóképző-intézet I. osztályába felvételnek az olyan tanulók, akik 15-ik életévüket betöltötték, ép testűek, egészségesek s a gimnázium, real-, vagy polgári iskola négy alsó osztályát sikerrel elvégezték, vagy akik a magyar nyelvtanból, számtanból, történelemből és földrajzból a felvételi vizsgálatot sikerrel leteszik. A folyamodványok az intézet igazgató-tanácsához czimezve, f. évi augusztus hó 20-káig alólirotthoz nyújtandók be. Mellékelni kell: 1. kereszlevelet, 2. isk. bizonyítványt, 3. orvosi és ujra-oltási bizonyítványt, 4. azok részéről, akik kedvezményt oajtanak igénybe venni, szegénységi bizonyítványt, s

5. a szülőktől aláírt kötelező nyilatkozatot arról, hogy fiaikat évközben is a szükségességekkel ellátják. Az intézet bennlakással és bennétkezésessel van egybekötve, melyben a teljesen szegény, de kitűnő szorgalmu és példás magaviseletű növendékek közül mind a négy osztályból összesen 18—20-an ingyen nyernek lakást, fűtést, világítást, mosást s reggeliből, ebédből és vacsorából álló ételmezést. Mások mindebben vagyoni helyzetükhöz és szorgalmukhoz képest havi 4, 6, 8 vagy az egész 12 frtnyi díjért részesülnek. E díjak havonként, legkésőbb minden hónap 5-éig, a szülők által előre fizetendők be az igazgatóságnál. Tartozik minden szülő az intézetbe lépő fiát tisztességes és kellő mennyiségű ruházattal és fehérneművel, tankönyvekre 10—12 frttal, a butorok vagy más felszerelésbeli tárgyak esetleges rongálásának kártérítéséül 2 frt biztosítékkal, 1 frt betegápolási díjjal és 1 frt 50. kr segélyegyleti díjjal ellátni, mely összegek a beiratkozás alkalmával az igazgatóságnál előre fizetendők. A felvételi és javító-vizsgálatok f. évi szeptember hó 2-án, a beiratkozások pedig 3-án és 4-én tartatnak meg. Az előadások 5-én kezdődnek. Déván, 1895. július hó 17-én. Boga Károly, igazgató.

— **A kis gyermekek hintázása** azok egészségére nagyon ártalmas; sokszor gőrcsök támadnak meg a gyermekeket, melynek oka pedig nem más, mint az, hogy az anyja, esetleg a gyermek dajkája túlerősen ringatta vagy hintázta a gyermekét. Nagyon ajánlható a gyermekek hintázásával felhagyni, mert ez azok egészségének határozottan árt.

Közgazdaság.

Erdélyrészi XI. tenyészállat-kiállítás használati lóvásárral és díjazással összekötve.

(Vége.)

A kiállítási napirend a következő: Első nap: (Péntek), augusztus 30-án reggel 7 órától az összbíráló bizottság működése, a bírálat eredményének kifüggesztése; délután 4—7 óráig zene, 5—6 óráig fogatok jártatása.

Belépti díj e napon 1 frt.

Második nap: (Szombat) augusztus 31-én délelőtt 10 órakor a használati lovak bírálata; délután 4 órakor a kiállított tenyészlovak díjazása, ezt követőleg a használati lovak díjazása; 4—7-ig zene.

Belépti díj e napon 50 kr.

Harmadik nap: (Vasárnap), szeptember 1-én délelőtt 10—11 óráig a díjak ünnepélyes kiosztása; 11—12 óráig a díjazott állatok elővezetése; délután 4 órától lóvásár és lóárverés, valamint az árverésre bejelentett más állatok árverezése, 4—7 óráig zene.

Belépti díj e napon 30 kr.

Gyermekek és katonák (az őrmesterig bezárólag) a fent említett belépti díjnak felét fizetik.

Névre szóló állandó belépti jegy, mely mind a három napon tulajdonosa által bárhányszori belépésre használható, darabonként 2 forintért váltható.

A kiállítás megnyitását 1895. augusztus 30-án reggel 9 órakor s tart szeptember 1-én este 6 óráig és ezen időn belől naponta reggel 8 órától esti 7 óráig a látogatók részére nyitva áll.

Egyszersmind figyelmeztetjük a t. közönséget, hogy ezen kiállítás alatt folyik le a kolozsvári országos vásár, és pedig augusztus 30-án lóvásár, 31-én és szeptember 1-én baromvásár.

Általános tudnivalók.

A bejelentések 1895 július 15-től augusztus 12-ig bezárólag fogadtatnak el; a szükséges bejelentő-ívek minden kiállítani szándékozónak díjtalanul küldetnek meg. A bejelentő az iv minden rovatának pontos és hiteles kitöltéséért felelősséget vállal. Különösen fontos, hogy az állat netaláni eladási, vagy kikiállítási ára számmal és betűvel legyen kiírva. Az áraknak méltányos megállapítását úgy a kiállítási vásár, mint az egyesek érdekében a tulajdonosoknak teljes figyelmébe ajánljuk.

Minden bejelentéshez az esedékes helypénz és a többi illeték melléklendő, e nélkül a bejelentés tekintetbe vétetni nem fog.

A helypénz a kiállítás tartamára következőleg van megállapítva:

I. Lovaknál — ménnek vagy csikós kancazának külön rekesz (box) — 6 frt, egyes loállás 3 frt. II. III. és IV. marha és bivalnál: tenyészbika darabonként 3 frt, más marha 2 frt. V. Baromfinál törzsenként 50 kr.

A kiállításra küldött állatok csakis a helypénz-nyugta előmutatása mellett fogadtatnak be, mely igazolásul szolgál.

Arany- vagy pénzdíjat csakis erdélyrészi tenyésztő nyerhet.

A szeptember 1-ére kitűzött lóvásáron és loárverésen bármint, nem kiállított ló is — darabonként 1 frt engedély-díj lefizetése mellett — elővezethető és eladható.

A kiállított lovak minden külön díj nélkül árusíthatók, a vevő azonban azokat csak a kiállítás bezárta után veheti át és viheti el.

A bejelentett állatoknak legkésőbb aug. hó 29-ikén estig (a kellő egészségügyi bizonyítványokkal ellátva) helyt kell lenniük; a kiállítást azonban, még eladás esetén is, szeptember 2-ikének hajnala előtt elhagyniok nem szabad.

Szilaj állatoknál maga a tulajdonos tartozik közeleg gondoskodni, hogy azok sem a személyzetet, sem a látogatókat ne veszélyeztessék.

A kiállításon az állategészségügyi és állatrendőri felügyeletet az e célra külön felkért állatorvos teljesíti.

Ama kiállítók, kik takarmányról saját maguk gondoskodni nem kívánnak, a helyszínén levő vállalkozónál fedezhetik szükségletüket.

A t. kiállítóknak és látogatóknak figyelmükbe ajánljatik, hogy szállásról idejekorán gondoskodjanak. A közvetítést Kolozsvár sz. kir. városának szállásbiztosa: Bodoki Ferenczi Árpád ur volt szíves elvállalni, kihez az ebbeli megkeresések intézendők.

Minden kiállító, vagy annak megbízott képviselője, kívánatra egy darab, saját személyére szóló, állandó szabadjegyet nyer.

Az állatokat gondozó személyzet színes karkötőt visel, melyért darabonként 40 kr fizetendő s a bejelentéssel egyidejűleg elküldendő. E karkötőt másnak átengedni 5 frt büntetés terhe alatt tilos.

A kiállító nevét viselő vaspléh-czimtábla használatáért minden bejelentési szám után — a baromfit kivéve — 10 krajczár fizetendő.

Az állatok tűz elleni biztosításának költségeit a rendező bizottság viseli, ellenben más károk- és veszélyekért felelősséget nem vállal.

Ki eselédet nem küldhet, annak állatait a rendező-bizottság gondoztatja, és pedig: a ló, szarvasmarha és bival osztályokban naponként és darabonként 50 kr-ért, a baromfi gondozásáért külön díj nem jár.

A kiállítási állatok szállítására nézve a vasutaknál a következő kedvezmények állanak fenn:

Lovak, öszvérek, csikók — 1 darab feladásánál 3 frt 43 kr. Lovak, öszvérek, csikók — legalább 2 drb feladásánál 1 frt 71 kr. Samarak, bikák, ökrök és tehenekért darabonként 1 frt 58 kr. Szopós borjúkért darabonként 26 kr. Borjúkért 79 kr.

E díjtételekben a kezelési illeték már bennfoglaltatik, azokhoz azonban a szállítási adó még hozzászámítandó.

Az állatkisérőknek a III-ik osztályban való utazásra menet és jövetkor, mindenkor személyvonatra szóló fél III. osztályú menetjegyet kell váltaniok.

Fenti díjtételek úgy az oda-, mint a visszazállításra is érvényesek.

A fentebb elősorolt kedvezményes díjtételekhez a következő feltételek köttetnek:

a) A küldemények a szállító levélen kívül a kiállítási bizottság által kiállított, a küldő nevét és a küldemény megjelölését kitüntető bizonyítványval kísérendők.

Ezen bizonyítványt a rendező bizottság a bejelentési iv beérkezése után azonnal küldi.

b) A visszazállításnak ugyanazon irányban kell történnie, mint amelyben a Kolozsvárra szállítás történt.

c) A visszamenő állatokat kísérő szállítólevélhez azon fuvarlevél is csatolandó, melylyel az állatok Kolozsvárra szállítottak; azonkívül mindkét fuvarlevélnek záradékkal kell ellátva lennie, melyben a kiállítási bizottság bizonyítja, hogy az állatok bár kiállítva lettek, de nem adattak el.

d) A Kolozsvárra szállításra vonatkozó fuvarlevél a félnek nem adatik vissza, hanem a vasút birtokában marad.

e) A mellékletékek, u. m. értékbiztosítás, fekbér stb. az általános határozmányok alapján számíttatnak.

Szerkesztőség:**Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.**Kiadó: **CIRNER J. JÓZSEF.**

Ifj. Cirner József könyvnyomdája. Nagy-Ényeden.

Nyílt tér.

(E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.)

Nyilvános köszönet.

Elmulaszthatatlan kötelességem tartom, miszerint körorvosi állásomról történt lemondásom alkalmával köszönetemet nyilvánítsam mindazon uraknak, kik engem becses támogatással ittlétem alatt megtiszteltek, de különösen tek. Csuka Domokos főszolgabíró és dr. Dobozy Vilmos járásorvos uraknak. Áldja meg az Isten e kitűnő férfiakat és tartsa meg sokáig a haza javára, az emberség áldására. Vivant, creceant et floreat.

Kelt Vajdasdon, 1895. július hó 19.

Dr. Láng József,
körorvvs.**Henneberg-selyem**

esakis akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint — sima, esikós, koczkázott mintázottakat, damasztot (t. b. mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) stb. **postabér- és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat posta fordultával küld: Henneberg G. (cs. k. udvariszállító) selyemgyára Zürichben.** Svájzbacizimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintézetnek. (1)

Eladó házak.

A Szentkirály-utcza 47. házszám alatti lakóházak egyenként vagy együtt örök áron eladók. Értekezhetni a háztulajdonosnénál.

187. szám 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírói végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a gyeférvári kir. törvényszék 1895. évi 482/895. számú végzése következtében dr. Gara Kálmán ügyvéd által képviselt Márk Samuel javára Parkas Samuel és Salla Mózes ellen 1000 frt s jár. erejéig fogantositott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1117 frtra becsült, a foglalási jegyzőkönyvben 1—14. tét. sz. alatt előforduló 2 drb kanca, 29 drb juh, 12 drb sertés, 2 tehén, 3 drb borjú, 24 szekér széna, 800 liter szemes tengeri, ló és ökröszékér, hám stb. álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. járásbírószág 323—1895.sz. végzése folytán 1000 frt tőkekötvelés, ennek 1894. évi december hó 14-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 53 frt 21 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig Elekes községben végrehajtást szenvedő lakasnak leendő eszközésére 1895. évi júliushó 22-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Maros-Ujvárt. 1895. évi július hó 9 napján.

Dergán János,

kir. bírószági végrehajtó.

883—895. tkv.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy a kir. kinstárnak Sztójka Juon, Tódor, Susánna, Ambrosia és Agustin elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 88 frt 22 $\frac{1}{2}$ kr tőke, ennek esedékes 6% kamatai, 7 frt 53 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt 30 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett, végrehajtást szenvedő Sztójka Juon, Tódor, Susánna, Ambrosia és Agusztinnak a nagylaki 118 sz. tjkvben A + 343. 344. 1317. 1318. 1351. 1867 hr. sz. a. ingatlanokból $\frac{1}{10}$ od rész jutalékaikra és pedig a tkv. rdt 156. §-a értelmében az egésznek 355 frt megállapított kikiállítási árban elrendeltek.

Az árverés 1895. évi augusztus hó 7-ik napján délelőtti 9 órakor Nagylak községben fog megtartatni. Árverezni szándékozók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételart az árverés jegerőre váltta után 3 egyenlő részletben 15, 30, 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóságnál és Nagylak község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság.

Nagy-Ényed, 1895. márczius 17.

A kir. jbiró hiv. távollétében

Vicenti,
kir. albiró.

1042—895. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy a kir. kinstárnak Maska Nikulae, Zsuzsanna, Manoilá, Maria és Juon elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 45 frt 1 kr tőke, ennek 6% kamatai, 5 frt 40 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt 50 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Maska Nikulae, Zsuzsanna, Manoilá, Maria és Juonnak a gabudi 95. sz. tjkvben A + 167/1. 167/2. 291. 390. 538 594. 864. 916. 1181. 1211. 1294. 1368. 1520. 1616/2. 1640 1820/1. 1826/2. 1883. 2025. 2035/2. 2137/1 2253/1. 2392. 2393. 2484. 2532. 2533. 2822. és 2423. hr. sz. alatti ingatlanokra 823 frt megállapított kikiállítási árban elrendeltek.

Az árverés 1895. évi augusztus hó 12-ik napján délelőtt 9 órakor Gabud községében fog megtartatni.

Arverezni szándékozók, végrehajtható kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óva-ékképes értékpapirban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre válta után 3 egyenlő részletben 15, 30, 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbiróság mint tki hatóságnál és Gabud község előljárásiánál tekinthetők meg.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.
Nagy-Enyed, 1895. márcz. 17-én.

A kir. jbiró hiv. távollétében
Vincenti,
kir. albiró.

882 - 895. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. jbiróság mint tki hatóság által közhírré tétetik, hogy a kir. kincstárnak Moldován Vasília elleni végrehajtható ügyében végrehajtható kérelmére a végrehajtható árverés 120 frt 96 kr tőke, ennek esedékes 6% kamatai, 6 frt 85 kr végrehajtható már megallapított, valamint jelenlegi 6 frt 50 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtható szervenő Moldován Vasziliának az oláhtordosi 57. sz. tjkvben A + 1-7. sz. alatti ingatlanaira 502 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés 1895. évi augusztus hó 5-ik napján délelőtt 9 órakor Oláh-Tordos községében fog megtartatni.

Arverezni szándékozók, végrehajtható kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre válta után 3 egyenlő részletben 15, 30, 60 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbiróság mint tki hatóságnál és Oláh-Tordos község előljárásiánál tekinthetők meg.

A kir. járásbíró, mint tki hatóság.
Nagy-Enyed, 1895. évi márczius hó 17-én.

A kir. jbiró hiv. távollétében
Vincenti,
kir. albiró.

A brassói portland-cement-gyár

ajánlja legkitünőbb

PORTLAND-CEMENTJÉT

felelőség mellett **folyton egyenlő és teljesen megbízható** minőségben, bármely vasuti állomáshoz szállítva, a legolcsóbb árban.

Nagy-Enyeden kapható: **Winkler János** urnál, ahol

Roman-cement

mindig legjobb minőségben található.

17-24

Előleges értesítés.

Értesítem az érdeklődőket, hogy az ev. ref. Bethlen-kollegium mélt. Előljárási 231—1895 számú határozatával kimondta, hogy a főgimn. tanulók részére mintegy 120—150 tanuló számára is

RENDES KONVIKTUST

rendez be folyó év szeptemberén kezdve; kapcsolatosan felhívom azokat, kik az **élelmezést** netalán elvállalni óhajtják, hogy ez iránti ajánlatukat **folyó hó 24-ig** alulírottához nyujtsák be, kitől bővebb tájékoztatást is nyerhetnek.

Az esetleg szükséges árlejtés ideje később fog közzététetni.
Nagy-Enyed, 1895. július 20.

Bartha Zsigmond,
főisk. tanár, jószágigazgató-helyettes.

Alsó-Fehérmegye legolcsóbb bevásárlási forrása!

Székelyhidy János**uri és női divat versenyáruháza**

Főtér.

NAGY-ENYEDEN.

Főtér.

Értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy folyó évi július 22-től bezárólag augusztus hó végéig, míg a leltározás foly, ennek megkönnyebbítése czéljából a raktáromon levő tulhalmozott áruezikeket

bámulatos olcsó árban

bocsátom t. vevőim rendelkezésére. Ezen alkalmi vételre a n. é. közönség figyelmét ujjlag felhiva, vagyok

mély tisztelettel

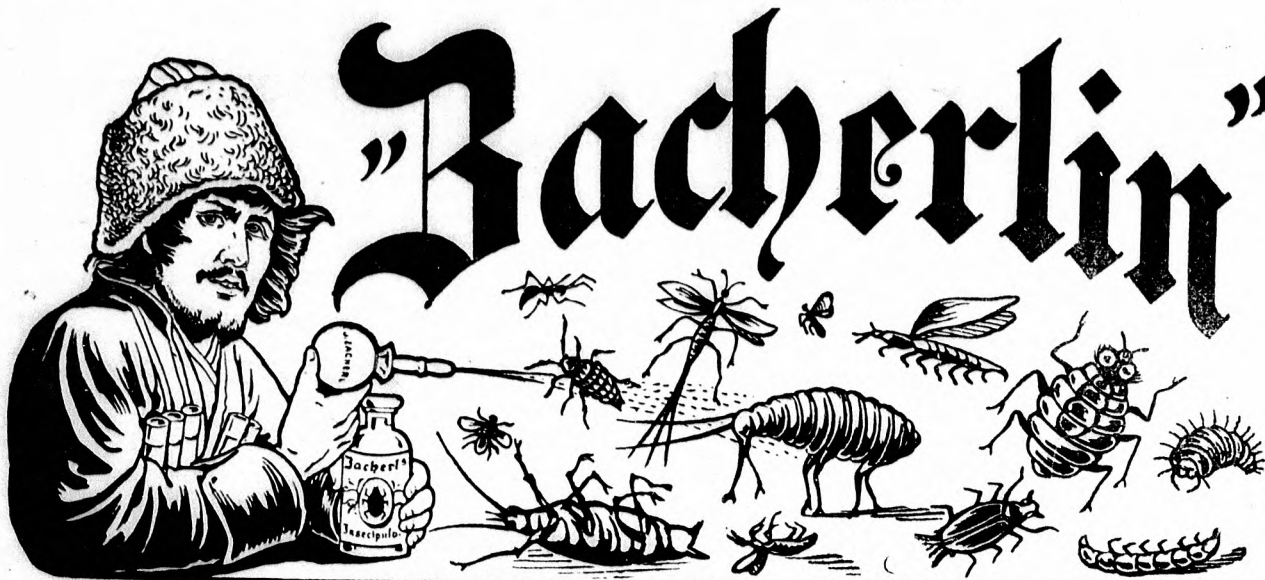
Székelyhidy János.

1-10

Elvem: nagy forgalmat csekély haszonnal elérni.

Pontos és megbízható kiszolgálás.

Az üzlet a déli órákban is nyitva tartatik.

„Zacherlin” hatása
bámulatos!
Ugy ő, mint
egyetlen
más

szer sem, mindennemű rovarokat — poloskákat, bolhákat, konyhabogarakat, molyokat, svábbogarakat, stb. — s ezért, mint a maga nemében a világon páratlan szer, híressé és keresetté lett. Ismertető jelei: 1. a lepecsételt üveg. 2. a „Zacherl” név.

Kapható a következő czégekknél:

Nagy-Enyeden: Bisztricsány Lajos.	Gy.-Fehérvártt: Fröhlich Gyula.	Gy.-Fehérvártt: Szentgyörgy Mór.	Balászfalván: Schieszl Károly.
„ Cirner J. József.	„ Jakabfy Albert.	Abrudbányán: Holnay Árpád.	Maros-Ujvártt: Simon Pál.
„ Winkler János.	„ Nagy József.	„ Molnár Árpád.	„ Virág Tamás.

1895—706. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírt körjegyző által közzé tétetik, hogy Torda-Aranyos vármegye felvinczi járásában levő Hidas, Csákó, Örményes, M.-Décse és Inakfalva községek vadászterületei vadászatra nézve 1895. augusztus 15-től 1901. év aug. hó 14-ig terjedő 6 évi időre külön-külön, illetve községenként 2 frt kikialtási ár mellett a felvinczi járás főszolgabirói irodahelyiségében Felvinczen folyó év július hó 27-én délelőtt 9 órakor kezdődő nyilvános szóbeli árverésen bérbe fognak adatni.

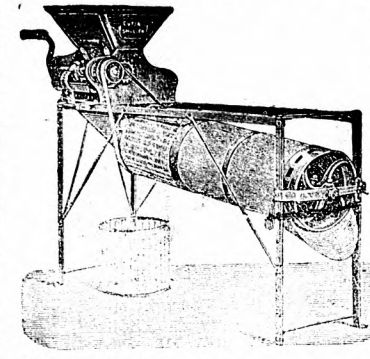
Árverési feltételek az örményesi körjegyzői irodában hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Örményes, 1895. július 2-án.

Zsidó Gyula,
körjegyző.

STAHEL és LENNER BUDAPEST,
Trieur- és lemez-lyukasztó-gyár.

Gyár: Katona József-utca 8. szám, Margithid és nyugoti pályaudvar közt.

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

- Trieurök:** a konkoly és búkkönynek a buza, árpa vagy rozs közüli kiválasztására.
- Trieurök:** a zabnak vagy árpának a buza közüli és a gömbölyü magvak kiválasztására.
- Lencsetisztító és osztályozó-Trieurök:** az árpa kiválasztására és a lencse osztályozására.
- Osztályozó-Trieurök.**
- Szabadalmazott Trieur és osztályozógépek** minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. — Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszerű trieurök csekély költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökre átalakítását.
- Malom-Trieurhengerek** vagy burkolatai, **lyukasztott vagy hasított lemezek** tetszés szerinti anyagban ipari vagy gazdasági czélokra.

Árjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.

Az 1896-iki ezredéves országos kiállítási igazgatóság pártfogása alatt* levő

* E pártfogást
Dániel Ernő
magy. kir. keresk. m. ur
ó nagymélt. 4512/95. sz.
leiratában biztosította.

„MENTOR” Ellátási-Vállalat
BUDAPEST, Kerepesi-ut 22. szám

Elszállásolás: saját új szállóhelyeinken, étkezés a főváros és a kiállítás előkelőbb éttermeiben.

az ezredéves országos kiállítást látogatók számára kiboacsajt 42 frt értékben 1 frt heti, vagy 4 frt 20 kr havi befizetés mellett

„Ellátási könyvecskéket”
melyek a kiállítás egész tartama alatt 7 napra szóló szoba-, étkezés-, közlekedés-, kiállítás- és szórakoztatási-szelvényeket,
I kiállítási tombolajegyet, végül egy 2000 koronás balesetbiztosítási bázisát tartalmaznak.

Egy ilyen könyvecskét, 2 személy is használhat, 4—4 napra, ha 6 frt 50 krral pótolva lesz). — Előfizetéseket csakis korlátolt számban (az első részlet beküldése mellett) már most elfogadnak, valamint bővebb felvilágosítással szolgálnak

A Budapest-Erzsébetvárosi Bank — A „Mentor” Ellátási-Vállalat.

Dr. Morzsányi Károly, országgy. képvis. mint t. elnök.
Ehrlich G. Gusztáv, f. biz. tag: gyáros, mint elnök.
Rózsa Lajos, igazgató.
Hegedüs Dániel, titkár.

Takács Zsigmond, az első magy. ált. bizt. tars. közp. főfelügy.
Stadler Károly, f. biz. tag: ház- és szálloda-tulajd.

Nagyenyedi képviselőség Cirner J. József urnál, Magyar-utca 2. szám.

Prospektust kívánatra ingyen és bérmentve.

3—4